

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

2 Duodecim autem Apostolorum nomina sunt hæc: Primus, Simon qui dicitur Petrus, & Andreas frater eius, Iacobus Zebedei, & Ioannes frater eius.

3 Philippus & Bartholomæus, Thomas & Mattheus publicanus, & Iacobus Alphæi, & Lebbæus qui cognominatus est Thaddæus.

4 Simon Cananæus: & Iudas Iscariotes, qui & tradidit eum.

5 Hos duodecim misit Iesus: præcipiens eis, dicens, In viam Gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis.

6 Sed potius ire ad oues quæ perierunt domus Israël.

7 Euntes autem prædicatæ dicentes, Quia appropinquabit regnum cælorum.

8 Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mandate, demones eiците, gratis accepistis, gratis date.

9 Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris.

10 Non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam. dignus enim est operarius cibo suo.

11 In quancunque autem ciuitatem aut castellum intraueritis, interrogate quis in ea dignus sit, & ibi manete donec exeatis.

12 Intrantes autem in domum, salutate eam, dicentes, Pax huic domui.

hæc sunt nomina apostolorum duodecim autem illorum
 דולחון דין דתרי עשר שליחא שמחא איתיהון הלין²
 frater eius² & Andreas Petrus qui vocatur Simon primus eorum
 קדמיהון שמעון דמתקרא אכפא ואנדראום אחוהי
 & Bartholomæus & Philippus frater eius & Ioannes Zebedi filius & Iacobus
 & Lebbæus Alphæi filius & Iacobus publicanus & Mattheus & Thomas
 ותאומא ומתי מכסא ועקוב בר חלפי ולבי
 Iscariotes & Iudas Cananæus & Simon Thaddæus cognominatus est
 דאתכני תדיו⁴ ושמעון קננא ויהודא סכרויטא

eis & præcepit Iesus misit duodecim hos qui tradidit eum is
 הו דאשלמה: להלין תר עסר שדר ישוע ופקד אנון
 Samaritanorum & in ciuitates abieritis ne prophanorum in viam & dixit
 ואמר באורחא דחנפא לא תאלון ולמדינתא דשמריא
 quæ perierunt oues ad potius verò vobis ite intraueritis ne
 לא תעלון: וזו לכון דין יתיראית לות ערבא דאכרו
 & dicite prædicatæ vos p̄ficiscimini & dum Israel domo de
 מן בירת יסריל: וכד אזלין אנתון אכרוז ואמרו
 & leprosos curate infirmos cælorum regnum ga appinquauit
 דקרברת מלכותא דשמייא: כריחא אסו וגרבא
 date gratis accepistis gratis eiците & demonia suscite mortuos mīdate
 דכו מיתא אקיומו ודיוא אפקו מנן נסכתון מנן הבו
 in marsupis vestris as neque argētum neque aurum e operetis in
 לא תקנון דהבא ולא כאמא ולא נחשא בכיסיון
 calceamenta neque tunicas duas neque ad iter peram neque
 ולא תרמלא לאורחא ולא תרתין כותיניו ולא מסנא
 cibo suo operarius enim est dignus virgam neque
 ולבא שבטא שוא הו גיר פעליא סיברתהו
 in ea eritis introcētes ciuitatem aut urbem verò in quacunque
 לאידעא דין כדינתא או קריתא דעאלין אנתון לה
 sitis exeuntes donec estote & ibi in ea dignus sit quisinā perite
 שאלו מנו שויא בה ותמן הו ער טא דנפקין אנתון
 domus pacem postulate in domum. vos intratis & cum
 ומא דעאלין אנטון לביתא שאלו שלמה דביתא
 domus pacem postulate in domum. vos intratis & cum

5 Hos duodecim misit Iesus: præcipiens eis, dicens, In viam Gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis.

6 Sed potius ire ad oues quæ perierunt domus Israël.

7 Euntes autem prædicatæ dicentes, Quia appropinquabit regnum cælorum.

8 Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mandate, demones eiците, gratis accepistis, gratis date.

9 Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris.

10 Non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam. dignus enim est operarius cibo suo.

11 In quancunque autem ciuitatem aut castellum intraueritis, interrogate quis in ea dignus sit, & ibi manete donec exeatis.

12 Intrantes autem in domum, salutate eam, dicentes, Pax huic domui.

2 Ἰησοῦς δὲ δώδεκα ἀποστόλους ἔδειξεν τούτους ὄνοματι οὕτως· Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
 Iacobus ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Μαθθαῖος ὁ τιλλαῖος·
 Iακώβος ὁ υἱὸς Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ὀνομαζόμενος Θαδδαῖος· 4 Σίμων ὁ κανανίτης, καὶ Ἰουδᾶς Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ
 ἔδωκεν αὐτοῖς αὐτῶν. 5 Ὑποτίθετε τοὺς δάδακα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, ἀποστέλλων αὐτοὺς εἰς πόλιν καὶ εἰς κώμην,
 καὶ εἰς πόλιν Σαμαρείτης, μὴ εἰσελθῆτε. 6 πορεύεσθε δὲ μάλλον ἄνευ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἀπολλύοντα σίκαυ Ἰσραὴλ.
 7 πορεύομενοι δὲ κερύοντες, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ. 8 ἀθεύοντες ἀναγγεῖτε, λέ-
 κετε· κατὰ τὴν ἐκείνην ἡμέραν, ἀναγγεῖτε· δαίμονια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἰαθεῖτε, δωρεὰν δότε. 9 μὴ κληθεῖτε χρυ-
 σοῖς, μὴδὲ ἄργυροῖς, μὴδὲ χαλκοῖς εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν. 10 μὴ πῆραν εἰς ὄσον, μὴδὲ δύο χιτῶνας, μὴδὲ ἱσσοδή-
 ματα, μὴδὲ ῥαβδούς· ὡς ἴσος γὰρ ὁ Ἰσραὴλ τῆς ἑσφῆς αὐτοῦ ὄσων. 11 εἰς λῶν ἢ δύο πόλιν ἢ κώμην εἰσελθόντες,
 ὁρᾶτε τίς ἐκεῖ εἰς αὐτὴν ἀξίος ἐστίν· ἐὰν οὐκ εἴη, μὴ εἰσελθῆτε. 12 εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάζε-
 σθε αὐτήν, λέγοντες, εἰρήνη τῇ οἰκίᾳ τούτῳ.

non si super eam veniet pax vestra domus digna sit etiam
 ואן הו דשווא ביתא שלמכון נאתא עלוהי אן לא
 receperit verò non quicquam revertetur ad vos pax vestra digna sit
 שווא שלמכון עליכון נפנא: 14 מן דלא דין מקבל
 ciuitate de aut domo de vos exitis cum sermones vestros audierit neque
 ולא שמע מליכון כד נפקין אנתון מן ביתא או מן קריתא
 vobis ego dico & amen pedibus vestris de puluerè exeurite illa
 הי פצו חלמא מן רגליכון: 15 ואמין אמר אנא לכון
 iudicij in die tolerabilis erit & Gomorrhæorù Sodomorù quod terræ
 דלארעא דסדום ודעמורה נהוא ניה ביומא דדינא
 illi ciuitati quam
 או למדינתא הי

sanctorum Martyrum in commemoratione

ברוכרנא דסדומא קדישא

estote lupos inter oues sicut vos sum mittens ego ecce
 הא אנא משדר אנא לכון איד אמרא בינא דאבא חו
 columbar sicut & simplices serpentes sicut prudentes ergo
 הכיל חכימא איד הוותא ותמימא איד יונא
 iudiciorù in domù enim vos tradent hominù filius à autè caute
 אודהרו דין מן פני נשא משלמין לכון ניר לבית דינא
 & regibus presidibus & coram flagellabùt vos & in synagogis suis
 ובכנושתהון ננגדונכון: 18 וקדם הנמונא ומלא
 & gentium illorum in testimonium ppter me vos adducent
 מקרבין לכון מטלתי לסהרותא דילהון ודעממא
 quid aut quomodo sitis solliciti ne tradent vos autem cum
 19 אמתי דין דנשלמונכון להא תאצפון איכנא או מנא
 loquamini quid hora in illa enim vobis dabitur loquamini
 תמללון מתיהב לכון ניר בהי שעתא מא דתמללון:
 loquitur patris vestri spiritus sed loquentes vos enim estis non
 20 לא הוא ניר אנתון ממללון אלא רוחא דאבוכון ממללא
 filij suù & pater in mortè fratè suù frater verò tradet in vobis
 בכון: 21 נשלם דין אחא לאחיהי למותא ואבא לברה
 eos & morte afficiet patres suos aduersus filij & insurgent
 ונקומון בניא על אבהיהון ונמיתון אנו:

13 Et siquidem fuerit do-
 mus illa digna, veniet pax
 vestra super eam: si autem
 non fuerit digna, pax vestra
 ad vos reuertetur.
 14 Et quicumque non re-
 ceperit vos, neque audierit
 sermones vestros: exeuntes
 foras de domo vel ciuitate
 illa, exeurite puluerè de pedi-
 bus vestris.
 15 Amen dico vobis tolera-
 bilis erit terræ Sodomor-
 um & Gomorrhæorum in
 die iudicij, quàm illi ciuitati.
 16 Ecce ego mitto vos si-
 cut oues in medio lupor-
 um. Estote ergo prudentes
 sicut serpentes, & simplices
 sicut columbæ.
 17 Caute autem ab ho-
 minibus. Tradent enim vos
 in conciliis: & in synagogis
 suis flagellabunt vos.
 18 Et ad præfides & ad re-
 ges ducemini propter me, in
 testimonium illis & Gen-
 tibus.
 19 Cum autem tradent vos,
 nolite cogitare quomodo
 aut quid loquamini: dabitur
 enim vobis in illa hora quid
 loquamini.
 20 Non enim vos estis qui
 loquimini, sed Spiritus Pa-
 tris vestri qui loquitur in
 vobis.
 21 Tradet autem frater fra-
 trem in mortem, & pater fi-
 lium, & insurgent filij in pa-
 rentes, & morte eos affi-
 cient.

13 εαν μη η οικια αξια, εις ελθεται η ειρηνος υμιν εν αυτω. εαν δε μη η αξια, η ειρηνος υμιν παρ ες υμας
 επιστραφητω. 14 εαν δε μη ελθεται υμας, μηδε ακουση τις λογου υμιν, εξουρωθητι της οικιας η της
 πολιως εκεινης, καταβατε τον κορυθον της ποδων υμιν. 15 αμυν λεγω υμιν, αιειδιστορον εστιν ηη Σοδωμων
 και Γομορρων εν ημερα κρισως, η τη πολη εκεινη. 16 ιδου εγω αποστέλλω υμας ως απεσταται εν μεσση λυκων
 ενεδε αυ φρονιμοι ως οι εφρυσαι και ακαραμοι ως αι παρισυραι. 17 παρσχητε δε δεσπο της δουρωσαντ καλεσθη-
 σοισι παρ υμας εις σωεβρια, και εν ταϊς συναγωγαις αυτην μαρτυροισι υμας. 18 και ετι ηγαμωνας δε και
 βασιλεις αρχησονται εναντι υμωδ, εις μαρτυροισιν αυτης και τω εθνη. 19 οταν δε καλεσθησων υμας, μη
 μεμνησθε τιωδ, η καλησθητε δεδησεται παρ υμιν εν εκεινη τη ωρα καλησθη. 20 η παρ υμαϊδ εσε οι λα-
 λωυτιδ, δινα το πνομα του πατρωδ υμιν το λαλωεν εν υμιν. 21 καλεσθησθη δε αδελφοδ αδελφον εις θανατον,
 και πατηρ υμωδ και επαισθησονται τενα εθνη υμιν, και θανατωσονται αυτηδ.

22 Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Qui autem persecu-
rauerit vsque finem, hic sal-
uus erit.

23 Cum autem persecuten-
tur vos in ciuitate ista, fugite
in aliam. Amen dico vobis,
non cōsummabitis ciuitates
Israel donec veniat Filius
hominis.

24 Non est discipulus super
magistrum, nec seruus super
dominum suum.

25 Sufficit discipulo vt sit
sicut magister eius: & seruo,
sicut dominus eius. Si Pa-
trem familiās Beelzebub
vocauerunt, quāto magis
domesticos eius?

26 Ne ego timeatis eos,
Nihil enim est opertū, quod
non reueletur: & occultum,
quod non sciatur.

27 Quod dico vobis in te-
nebris, dicite in lumine: &
quod in aure auditis, pradi-
cate super tecta.

28 Et nolite timere eos qui
occidunt corpus, animam
autem non possunt occide-
re: sed potius timere eum
qui potest & animam & cor-
pus perdere in gehennam.

29 Nonne duo passerēs asse-
runt: & vnus ex illis non
eader super terram sine patre
vestro?

30 Vestri autem & capil-
li capitis omnes numerati
sunt.

q p̄serauerit aut̄ is nomē meū, p̄pter hominē oī ab exōi & erit̄
22 ותהוון סניאין מן כל נש מטל שמי אינא דין דנסוכר
in ciuitate vos p̄sequuntur cum saluus erit ipse in finem vsque
עד מא להרתא הו נחמ: 23 מא דרדפין לכוּן במדינתא

vobis ego dico enim amen in aliam vos fugite ista
הדא ערוקו לכוּן לאחרתא אמין גיר אמר אנא לכוּן
Israel domus ciuitates omnes ipsas absolueritis quōd non
דלמ תשלמוּן אנן כלהין מדינתא דבית יסריל

q sic p̄stātor discipulus nō est hominis filius venerit vsquedum
עד מא דנאתא ברה דאנשא: 24 לית תלמידא דיתיר

discipulo ipsi sufficit domino suo seruus neq; magistro suo
מן רבה ולא עבדא מן מרדו: 25 ספק לה לתלמידא
dominū si domin⁹ su⁹ sicut & seruo magister ips⁹ sicut vt sit
דנהומ איך רבה ולעבדא איך מרדו אן למרה

domus ipsi⁹ filios quāto magis beelzebub vocauerit domus
דביתא קרו בעלזובב עד כמא לבני ביתא: 26

quod nō opertum quicquā enim non est ab eis metuatis igitur ne
26 לא הכיל דתחלוּן מנהון לית גיר מדם דכמא דלמ
ego quod dico id cognoscatur quod nō & occultum reueletur
נתגלמ ודמטשי דלמ נתודעו: 27 מדם דאמר אנא

& quod in luce vos dicite istud in tenebris vobis
לכוּן בחשוכא אומרואי אנתון בנהירא ומדם
& ne tecta super pradicte estis audientes in aures vestras
דכאדנכוּן שמעון אנתון אברוּן על אנרא: 28 ולמ

possunt non autē animam corpus q occidunt iis ab metuatis
תדחלוּן מן אילין דקטלון פגרא נפשא דין לא משכחון
vt animam q potēs est eo ab potius autē metuite occidere
למקטל דהלוּ דין יתראית מן מן דמשכח דלנפשא

asario vaneunt passerēs duo nonne in gehennam perdat & corpus
ולפגרא נוכד בנהנא: 29 לא תרתין צפרין מודבנן באכר

terram super cadit nō patre vestro sine exillis & vnus
והדא מנהין בלעדמן אכוכון לא נפלא על ארעא: 30

sunt numerati omnes capitis vestri capilli etiā autē vestri
30 דילכוּן דין אף מאנא דרישכוּן כלהין מנין אנין:

22 Ἐστεθε μισοῦμένοι ὑπο πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου ὃ ἔσται μεῖναι εἰς τέλος, ὅστις ἑσθίηται. 23 ὅταν δὲ διώ-
κῃσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην, ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕ μὴ τελευτήσῃται πόλις ἢ ἐρημὸς ἕως ἀβ-
ήθη ἢ ὕσος τοῦ ἀβυράπου. 24 ὅταν ἐστὶ μαθητὴς ὑπο τὴν διδασκαλίαν, ὅδε δὲ δοῦλος ὑπο τὴν κώρυον αὐτοῦ.
25 ἄρα τίον τῷ μαθητῇ ἵνα ἴσῃται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἶκος ἀποπέλα
Beelzebub ἀπεκρίσται, πῶσο μάλλον οἶκος οἰκιακῆς αὐτοῦ; μὴ οὖν φοβηθήτε αὐτοῦ. 26 ἄρα ἔδοξεν κακα-
λυμμένοι, ὃ ἵνα ἀποκαλυφθῆσονται καὶ κρυπτοί, ὃ ἕ γινώσκῃσεται. 27 ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
φωτὶ καὶ ὃ εἰς τὸ σὺ ἀκούετε, ἀκροῦσατε ὅτι τῷ δαίματι. 28 καὶ μὴ φοβέσθε ἀπὸ τοῦ σώματος ἡποκρίνεταί το σώ-
μα, τὸ δὲ ψυχῆ μὴ δυναμένου ἀποκρίνεταί. φοβηθήτε δὲ μάλλον τὸν δυναμένον καὶ ψυχῆ καὶ τὸ σῶμα ἀπολέσαι
ἐν γένει. 29 ἕ γὰρ δύο σπέρτια ἀσπίς παλίται; καὶ ὃν εἶ, αὐτῷ ἕ πισύται ὅτι τὸ γλῶσσο, ἀπὸ τοῦ πατρὸς
ὑμῶν. 30 ἕ μὲν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πασαι ἠελομμυμέναί εἰσι.

31 Nolite

estis praeferiores multis passibus metatis igitur ne
 לא הכיל תרחלון מן צפרא סניאתא מיתרון ארתון 31
 confitebor hominum filiis coram me & confitebitur ergo homo omnis
 כל נש הכיל דנודת מן קדם בני נשא אודא 32
 me & negauerit verò is qui est in caelis pater meo coram ego etiã cum
 בה אף אנא קדם אבי דבשמיא 33
 qui est in caelis pater meo coram ego quonq; eũ negabo hominũ filiis coram
 קדם בני נשא אנכפור בה אף אנא קדם אבי דבשמיא

קרנא דענידא

veni non in terra pacem vt mittam q; venerim putetis ne
 לא תסכרון דאתית דארמא שינא כארעא לא אתית 34
 virũ vt dissidere faciã enim veni gladium sed pacem vt mittam
 דארמא שינא אלא הרבא 35
 foerũ suã aduersus & nurũ matrẽ suã aduersus & filiã præ suã aduersus
 על אבוהי וברתא על אמרã וכלתא על חמתרã
 aut patrem qui diligit domũ ipsius filij viri & inimici
 ובעל דבבוהי דנברא בני ביתה 37
 filia aut filium & qui diligit me dignus nõ est me plusquam matrẽ
 אמא יתיר מן דלי לא שוא לי ומן דרחם כרא או ברתא
 cruce suã baiulat q non & ois me dignus nõ est me plusquam
 יתיר מן דלי לא שוא לי 38
 qdet eã animã suã inuenit qui me dignus nõ est post me & venit
 ואתã בתרי לא שוא לי 39
 qui recipit inueniet eã ppter me animã suã pdiderit & qui
 ומן דנובר נפשה מטלתי נשכחיה 40
 recipit q me misit eum recipit me & qui recipit me vos
 לכוני לי מקבל ומן דלי מקבל למן דשלחני מקבל 41
 accipit prophetã mercedem pphetã in nomine pphetã qui recipit
 ומן דמקבל נביא בשם נביא אנרא דנביא נסב
 accipit iusti mercedem iusti in nomine iustum & qui recipit
 ומן דמקבל דויקא בשם דויקא אנרא דויקא נסב 42
 frigidã calicẽ paruulis his ex vni potũ dederit & quicũq;
 וכל דמשקã לחר מן הליון ועורא כסא דקרידא

31 Nolite ergo timere: multis
 passibus meliores estis vos.
 32 Omnis ergo qui cõfite-
 bitur me corã hominibus,
 confitebor & ego cum corã
 Patre meo qui in cœlis est.
 33 Qui autem negauerit me
 coram hominibus, nega-
 bo & ego cum coram Patre
 meo qui in cœlis est.

34 Nolite arbitrari quia pa-
 cem venerim mittere in ter-
 ram. Non veni pacem mitte-
 re, sed gladium.

35 Veni enim separare ho-
 minem aduersus patrem
 suum, & filiam aduersus ma-
 trem suam, & nurum aduersus
 suocrum suam.

36 Et inimici hominis, do-
 mestici eius.

37 Qui amat patrem aut
 matrem plus quam me, non
 est me dignus: & qui amat fi-
 lium aut filiam super me,
 non est me dignus.

38 Et qui non accipit cru-
 cem suam, & sequitur me,
 non est me dignus.

39 Qui inuenit animam
 suam, perdet illam: & qui
 perdidit animam suam
 propter me, inueniet eam.

40 Qui recipit vos, me re-
 cipit: & qui me recipit, reci-
 pit eum qui me misit.

41 Qui recipit prophetam
 in nomine prophetæ, mercedẽ
 prophetæ accipiet: & qui
 recipit iustum in nomine ius-
 ti, mercedem iusti accipiet.

42 Et quicumque potum
 dederit vni ex minimis i-
 stis calicem aquæ frigidæ

31 μη ουδ φοβηθητε, πολλων σπουδων δεσφερετε υμεις. 32 πας ουδ οτις ομολογησεν εν εμοι εμπεσθεν τω
 ανθρωπω, ομολογησω αυτω εν αυτω εμπεσθεν το πατρ μου το εν νεουοις. 33 εστις δε αυδ ορησθησεν με
 εμπεσθεν εν ανθρωπω, ανησθησμαι αυτω καθωσ εμπεσθεν το πατρ μου το εν νεουοις. 34 μη τομωσθητε οτι ηλ-
 θον βαλειν ειρωνην οτι τω γελω ηκ ηλθον βαλειν ειρωνην, δηλα μαχαιρα. 35 ηλθον ιδω διχασαι ανθρωπον
 εν πατρ αυτω, και θυγατερα αυτου εν υμφω και τωσ θυγατρας αυτης. 36 και εχθροι σα
 ανθρωπου, οι δικαιου αυτου 37 ο φιλον πατερẽ η μητερẽ καθωσ εμε, ηκ ετι μου αξιος και ο φιλον υον η θυ-
 γατερα καθωσ εμε, ηκ ετι μου αξιος. 38 και ος ε λαμβανει τον σταυρον αυτου, δε ακολουθει οπισσω μου, ηκ ετι μου
 αξιος. 39 ο οβραν τω ψυχω αυτου, απολασσει αυτου. δε ο απολασσει τω ψυχω αυτου ενεκαν εμου, ληρση
 αυτου. 40 ο δεχθεις υμει, εμο δεχεται και ο εμο δεχθεις, δεχεται τον αποστολιντα με. 41 ο δε-
 χθεις προσφωττω εις ονομα προσφωτου, μισον προσφωτου ληψεται και ο δεχθεις δικαιο εν ονο-
 μα δικαιο, μισον δικαιο ληψεται. 42 και ος εαε ποση ενα τω μικρων. ουτων ποσηον ψυχου

tatum in nomine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercedem suam.

perdet q non vobis ego dico amen discipuli in nomine tantum בלחור בשמא דתלמידא אמין אמר אנא לכון דלא נובד mercedē suā אנרה!

C A P. X I.

קפלאון יא

Ioannis capitis amputationis ad oblationem

1 Et factum est, cum consummasset Iesus præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde, ut doceret & prædicaret in ciuitatibus eorum.

דקורבא דפסק רישה דיוחנן דיספוליס סויס דוודעם יסוס פרעפיער יסוס סינויססר עם & factū est והוא דכר עלם ישוע למפקדו לתרעסר תלמידוהי autē Ioannes in ciuitatibus eorum & prædicaret ut doceret inde transiit שני מן תמן למלפו ולמכרוז במדינתהון: יוחנן דין p manū misit Christi opera victorum in domo audisset cum כר שמע בירת אמירא עבדוהי דמשיחא שדר בוך alios an qui venit es is tunc ei & dixit discipulorū suorū תלמידוהי ואמר לה: אנת הו הו דאתא או לאהרין Ioanni renuntiate ite illis & ait Iesus respondit expectamus הו מסכונן: ענא ישוע ואמר להון זלו אשתעו ליוחנן ambulāt & claudi vident ceci & videtis vos quæ audistis ca אילין דשמעון אנתון והון: סמא חזון והגירא מהלכין & pauperes resurgunt & mortui audiunt & surdi mundantur & leprosi וגרבא מתדבין וחרשא שמעון ומיהא קימין ומסכונא in me fuerit offensus qui non ille & beatus euangelizantur מסתברין: וטובוהי לאינא דלא נתכשל בן: Ioanne de ad turbas dicere Iesus cepit abiiisset autē cum כר דין אולו שרי ישוע למאמר לכנשא על יוחנן agitur vento quæ arundinē videre in deserto existis quid מנא נפקתון להורבא למחוא קניא דמן רוחא מתתזע: vestitur mollibus q vestibus hominē videre existis quid non est? ואן לא מנא נפקתון למחוא גברא דנחתא רכיכא לביש non est sunt regum in domo vestiuntur qui mollibus ii ecce הא אילין דרכיכא לבישון בירת מלכא אנון: ואן לא quæ & excellentiorē vobis ego dico etiā pphetā videre existis quid מנא נפקתון למחוא נביא אין אמר אנא לכון ויתיר מן mitto ego ecce scriptū est de quo enim ipse est pphetam גביא: הו גיר דעלוהי כתיב דהא אנא משדר אנא

2 Ioannes autem cum audisset in vinculis opera Christi: mittens duos de discipulis suis, ait illi.

2 שני מן תמן למלפו ולמכרוז במדינתהון: יוחנן דין כר שמע בירת אמירא עבדוהי דמשיחא שדר בוך תלמידוהי ואמר לה: אנת הו הו דאתא או לאהרין

3 Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

3 אנת הו הו דאתא או לאהרין

4 Et respondens Iesus, ait illis, Euntes renuntiate Ioanni quæ audistis & vidistis:

4 ענא ישוע ואמר להון זלו אשתעו ליוחנן

5 Cæci vident, claudi ambulat, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur.

5 אילין דשמעון אנתון והון: סמא חזון והגירא מהלכין & pauperes resurgunt & mortui audiunt & surdi mundantur & leprosi וגרבא מתדבין וחרשא שמעון ומיהא קימין ומסכונא

6 Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me.

6 וטובוהי לאינא דלא נתכשל בן:

7 Illis autem abeuntibus, cepit Iesus dicere ad turbas de Ioanne, Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitamam?

7 כר דין אולו שרי ישוע למאמר לכנשא על יוחנן

8 Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt.

8 ואן לא מנא נפקתון למחוא גברא דנחתא רכיכא לביש

9 Sed quid existis videre? prophetam? Etiam dico vobis, & plusquam prophetam.

9 הא אילין דרכיכא לבישון בירת מלכא אנון: ואן לא

10 Hic est enim de quo scriptum est, Ecce mitto

10 הו גיר דעלוהי כתיב דהא אנא משדר אנא

μόνοι, εἰς ὄνομα μαθητῶν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀπολέσῃ τὴν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπέλθοι ὁ Ἰησοῦς ἀπαγγέλλων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετ' ἑνὸς τῶν δώδεκα καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. 2 ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῇ δεσμοφυλακῇ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῶν· 3 σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερος προσδοκῶμεν; 4 καὶ ἀποκρίσας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, πορθητὴς ἀπαγγέλλει Ἰωάννης ἅ ἀκούετε καὶ βλέπετε· 5 πολλοὶ ἀναβλήτους, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπτοὶ καὶ σακεῖζοι, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πολλοὶ ἀναβλήζονται. 6 καὶ μακάριός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 7 τούτων δὲ πορθητῶν, ἤρχετο ὁ Ἰησοῦς λέγων τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου, ἡ δὲ ἠλθεῖς εἰς τὴν ἔρημον διαστάντας καλαμοῦ ὑπὸ ἀέμου ἀλωόμενοι; 8 διὰ τὴν ἠλθεῖς ἰδεῖν ἀνθρώπου ἐν μαλακοῖς ἵματι οἰς ἡμπερ σκεῖν ἰδοῦσιν τὰ μαλακὰ φοροῦντες, καὶ τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν. 9 διὰ τὴν ἠλθεῖς ἰδεῖν ἀνθρώπου ἐν μαλακοῖς ἵματι, καὶ λέγων ὑμῖν, ἔστω ὁ ἀποστόλων προσφθιτῶν. 10 οὕτως ἐφ' ὧν, περὶ τῶν γέγραπται, ἰδοῦσιν ἐν ἀποστόλων

